

komme frem og faa deres Papirer i Orden. Naar den højtaerede Minister udtalte, at Finansministeren selvfølgelig vilde overveje, hvorledes Pengene paa billigste Maade skulde skaffes til Veje som Tilskud til denne Bane og Fjerritslevbanen, tvivler jeg ikke om, at det vil blive gjort til Genstand for den modneste Overvejelse, men jeg gør kun opmærksom paa, at Loven af 8de Maj 1894 begrænser Finansministerens Bemyndigelse til $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt.s Obligationer, og om man nu vil vælge det ene eller det andet, vil jo Kurstabene, som man har paa disse Obligationer, betydelig forøge Statstilskuddet, og da Statstilskuddet i kontante Penge skal svare til de paagældende Kommuner Tilskud, ville de Kapitaler, som Staten anbringer i Banerne, under saadanne Pengeforhold blive ikke saa lidt højere end de, som Kommunerne i Virkeligheden tilskyde. Derfor er det et Spørgsmaal af ikke ringe Betydning, ogsaa for den senere Rentabilitet, om Staten ikke i Virkeligheden, naar man ser rigtig paa det, har betydelig mere indestaende i Banerne end den Halvdel, som Kommunerne tilskyde, og jeg mener, at der nok kunde være Anledning til at overveje, om de Bestemmelser, som findes i Loven af 8de Maj 1894 angaaende Administrationen og Bygningen af den Slags Baner, i hvilke altsaa efter min Opfattelse Staten vil komme til at være absolut den største Aktionær, ikke hensigtsmæssig kunde undergaa en Forandring, saaledes at Staten fik mere Haand i Hanke med den Slags Anlæg og Driften deraf, end den hidtil har haft, hvor den staar lige med Kommunerne. Naar Staten giver, lad mig sige 120,000 Kr., medens Amt og Kommuner kun give 100,000 Kr., er Staten faktisk mere interesseret i Banen end Kommunerne, og det kunde derfor efter min Opfattelse være et Spørgsmaal, som det i alt Fald var af ikke liden Interesse at overveje, naar Sagen kommer i Udvalg, om der ikke burde træffes en anden Ordning end den, som er den gældende efter Loven af 8de Maj 1894. Da der jo dog gøres Undtagelser fra Loven af 1894 og forandres lidt paa den — jeg vil ikke benægte, at det kan være med god Ret — vil jeg henstille, om man ikke med det samme ogsaa paa andre Punkter kunde pille lidt ved den Lov og gøre den en lille Smule mere gunstig for Staten, end den for Tiden forekommer mig at være.

Indenrigsministeren (Bramsen): I Anledning af det, som blev fremført af det ærede Medlem, som nu satte sig, vil jeg gøre den korte Bemærkning, at jeg mener

ikke at have sagt, at Finansministeren vilde overveje noget i saa Henseende, men at Finansministeren havde overvejet det, saaledes som jeg maatte forudsætte, den Gang Finansministeren gav sit Samtykke til, at Forslaget om Fjerritslevbanen blev fremsat. Deri ligger aldeles ikke nogen Antydning fra min Side af, at det ikke kunde være meget paa sin Plads at undersøge, hvorvidt f. Eks. det ærede Medlem skulde kunne finde Fremgangsmaader, der vare mere fordelagtige for Statskassen.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende Lovforslaget om en Fjerritslev—Tisted Bane.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen er: Tredje Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867, men ifølge et af forskellige ærede Medlemmer fremsat Ønske skal jeg lade denne Sag udgaa af Dagsordenen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Næringsdrift.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 25 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 785 ff.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Underændringsforslag af *Ander sen, Oct. Hansen* og *Vestergaard* til Ændringsforslag under Nr. 6 i Udvalgets Betænkning:

I Ændringsforslagets § 2 b. affattes Linie 3—4 saaledes:

„1. Uformalede Kornvarer, Brød, Heste, Kvæg, fersk Fisk,“